

Один лиш час і має совість

Василь Стус

Один лиш час і має совість:
тече й тече, немов Дніпро.
Не знаю, зло це чи добро —
та загадкова невідомість
вже й закінчитися спішить.
І те — померти ачи жить —
однаковісінько, їй богу ж
однаково. Чи ти чи ні,
а помremo на чужині,
шукавши отчого порогу.